

sygn. akt: II Cz 435/14

POSTANOWIENIE

Dnia 27 sierpnia 2014 r. **Sąd Okręgowy w Bydgoszczy Wydział II Cywilny - Odwoławczy**

w następującym składzie:

Przewodniczący: **SSO Irena Dobosiewicz (spr.)**

SO Janusz Kasnowski

SO Wojciech Borodziuk po rozpoznaniu w dniu 27 sierpnia 2014 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku wierzyciela (...) **Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. i Banku (...) Spółka Akcyjna w W.**

z udziałem dłużników **H. K. i E. K.**

o **egzekucję świadczenia pieniężnego**

na skutek zażalenia dłużnika H. K. na postanowienie Sądu Rejonowego w Inowrocławiu z dnia 18 marca 2014 r. w sprawie o sygn. akt: I Co 3264/13

postanawia:

oddalić zażalenie.

Na oryginale właściwe podpisy

II Cz 435/14

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 18 marca 2014 r. Sąd Rejonowy w Inowrocławiu w sprawie z wniosku wierzycieli (...) sp. z o.o. w W. oraz Banku (...) S.A. w W. z udziałem dłużników H. K. i E. K. o egzekucję świadczenia pieniężnego, udzielił przybicia zabudowanej nieruchomości o powierzchni 0,0697 ha, działki ewidencyjnej (...), położonej w P., dla której Sąd Rejonowy w Inowrocławiu prowadzi księgę wieczystą KW Nr (...) nabytej na licytacji w dniu 18 marca 2014 r. na rzecz U. S. za cenę wywołania, tj. 148.650 zł.

W uzasadnieniu Sąd podał, że w dniu 18 marca odbyła się pierwsza licytacja wyżej wskazanej nieruchomości należącej do dłużników. Do przetargu przystąpili licytanci, którzy złożyli rękojmię przewidzianą w art. 962 § 1 k.p.c. Po ustaniu postępień komornik, zgodnie z art. 980 k.p.c, podał do wiadomości, iż najwyższą cenę za licytowaną nieruchomość, tj. kwotę 148.650 zł zaoferował licytant U. S..

W związku z powyższym, biorąc pod uwagę, iż uprzednio zostały spełnione przesłanki opisane w art. 953-955 k.p.c., Sąd na podstawie art. 987 k.p.c, art. 988 k.p.c. i art. 990 k.p.c orzekł jak w sentencji postanowienia.

Zażalenie na powyższe postanowienie złożył dłużnik H. K. podnosząc, iż przy sprzedaży powyższej nieruchomości nie zachowano obowiązujących procedur, tym samym zlikwidowano zakład pracy pod nazwą Zakład Produkcyjno-Handlowy (...) H. K., który na rynku kształcenia kadr funkcjonował od roku 1993. Wskazał, że konsekwencją powyższej czynności jest pozbawienie pracujących na tej nieruchomości uczniów ukończenia szkoły i zdobycia zawodu, co w

ocenie skarżącego jest niezgodne z zasadami współżycia społecznego. Skarżący nadto zaznaczył, że kupujący spóźnił się na licytację i nie złożył w terminie rękojmi.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie jest zasadne.

Sąd Okręgowy na wstępie wskazuje, że przewidziana w art. 997 k.p.c. podstawa zażalenia na postanowienie co do przybicia ogranicza się do naruszenia przepisów na etapie zawiadomienia o licytacji, toku jej prowadzenia i samego przybicia, natomiast nie odnosi się

1

do wcześniejszych faz postępowania egzekucyjnego (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11.02.2000 r., III CKN 1072/99, OSNC 2000, nr 9, poz. 160). Inne rozumienie tego przepisu stałoby w sprzeczności z regulacją zawartą w art. 991 k.p.c., z którego wynika, że sąd może odmówić przybicia tylko z powodu braku doręczenia zawiadomienia o licytacji oraz naruszenia przepisów postępowania w toku jej trwania. Nadto zaznaczyć należy, że w treści art. 997 k.p.c. nie ma żadnego sformułowania, które wskazywałoby na to, że podstawą zażalenia mogą być naruszenia przepisów z toku całego postępowania egzekucyjnego, czy też inne okoliczności.

Wbrew stanowisku skarżącego, w toku prowadzonej licytacji nie doszło do naruszenia przepisów postępowania. Jak wynika z protokołu licytant, na rzecz którego udzielono przybicia, spełnił warunki przystąpienia do przetargu poprzez wpłacenie rękojmi w wysokości 19.820 zł. Z dokumentu tego nie wynika, aby licytant ten spóźnił się na licytację, ani też aby uiścił rękojmię po terminie. Wobec prawidłowego przebiegu licytacji Sąd pierwszej instancji, po zamknięciu przetargu, zasadnie udzielił przybicia na podstawie art. 987 k.p.c. na rzecz licytanta, który zaoferował najwyższą cenę.

Pozostałe twierdzenia skarżącego zawarte w zażaleniu nie mogły mieć znaczenia dla oceny przebiegu licytacji i udzielenia przybicia, albowiem nie odnosiły się do tych etapów postępowania egzekucyjnego z nieruchomości. Tym samym nie mogły one stanowić podstawy złożonego środka odwoławczego w myśl art. 997 k.p.c. Dodatkowo Sąd Okręgowy wskazuje, że wierzyciel jest dysponentem postępowania egzekucyjnego, co oznacza, że to jemu przysługuje uprawnienie wyboru składnika majątkowego dłużnika, z którego chce uzyskać zaspokojenie przysługujących mu wierzytelności.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. oddalił zażalenie jako niezasadne.